

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill.
Félévre . . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:
Zrnyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerkesztői iroda:
Zrnyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot
vissza nem adunk.

Beszélő számok.

(N.) A napokban egy könyv akadt a kezembe. A mezőgazdasági statisztikáról írt munkának a negyedik kötete. A magyar földbirtok megosztását tárja elénk számokban. Érdekes számok ezek, mert beszélnek, és őszintén beszélnek. Vezérfonalat képeznek számos szociális és egyéb társadalmi bajaink megértéséhez.

De álljanak itt a számok. Magyarország összes földbirtokainak: a törpe gazdaságok (5 kh-ig) 5·84 %-át a kis gazdaságok (5—100 kh-ig) 46·5 %-át, a közép gazdaságok (100—1000 kh-ig) 15·37 %-át, nagy gazdaságok (1000 kh.-nál nagyobbak) 32·29 %-át teszik. Tehát a törpe és kis birtokok együttesen 52 %-át képezik az összes földbirtokoknak.

Magyarország földművelő ország. Ezt nem lehet kétségbe vonni. Hisz iparunk kereskedelmünk csak úgy éppen ébredőben van. Az országot még mindig külföldi, legnagyobb részben osztrák gyárosok uralják el iparczik-

keikkel. Ami belföldi ipartelepünk van, az is vergődik, kétségbeesetten küzd a kezdet nehézségeivel és a külföldi gyárakkal, amelyek szilárdságukban olcsóbban képesek előállítani termékeiket. Ebben a szomorú versenyben a megélhetés feltételeit illetőleg kénytelenek vagyunk a fősulyt a mezőgazdaságra fektetni.

Az ország lakóinak $\frac{3}{4}$ része a földművelésből él. A megmaradó $\frac{1}{4}$ résznek viszont szintén a földművesek adnak kenyeret, ezek váltják be amazok fizikai és szellemi munkáit csengő érczre. Ha jég elveri, árvíz előnti a termést, azt megéri a polgárság minden rétege.

Már most ha a főjövendelmi forrás a földbirtok, egészséges gazdasági és társadalmi viszonyok csak akkor lehetnek, ha a földbirtok arányosan van felosztva a polgárság között. Ez hiányzik Magyarországon. Mert törpe és kis birtok az összes földbirtokoknak csupán 52 %-át teszik. Holdakban kifejezve 19,000,000 hold földből él a földművelő polgárság 95 %-a, 17 és

fél millió holdnyi földterület jövedelmét pedig a földművelő polgárságnak mindössze 5 %-a költi el.

A polgárságnak elenyészően csekély része fényben, kényelemben él, míg a többi milliók nyomorognak. Ezek a számok alaposan indokolják a hitbizományok ellen indított támadásokat, melyek különösen nagy részét kötik meg a földbirtok forgalmának és akadályul szolgálnak az aránytalan különbségek megszüntetésének, egészséges birtokmegosztási viszonyok teremtetésének.

A számok még egyebet is elárulnak. A középbirtok az összes földbirtokból csupán 15 %, a többi 32 % nagy gazdaság, legnagyobb részben hitbizomány. Sőt ezeknek is a 32 %-a bérbe van adva, ami amellet bizonyít, hogy a középbirtokosok jó része nem tud megélni a földjének jövedelméből. Kénytelen más kereset után látni.

Tehát pusztul a közép birtokos osztály. Magyarországnak a honfoglalás óta fenntartó elemei voltak a középbirtokosok. Ezek voltak 48-ig a köz-

Remete dalok.

IV.

Dalom picziny szellő ha volna,
Minden tavaszi éjszakán
Szerte csapongna és bolyongna
Kasul a virágok honán.
Megmondaná a lilomnak:
— Szüzebb virágot ismerek . . .
A rózsza kelyhinek susogná:
— Szüz Mária fölségesebb . . .
Az ibolyához így szólana:
— Kevély vagy, ő szerény csupán . . .
A tulipánt is felkeresné:
— Szép vagy, de szebb szüz szent
Anyám . . .]

Fenyő ligetre, ha találna
Zengő, zizegő tük között
Igy szólana: állandósága
Gyöz állandó zölded fölött . . .
Aztán tovább, tovább csapongna . . .
Aztán téged dicsérne csak:
A rózsza, liljom, tulipán meg
Ibolya és fenyő galyak.

Dömel Anzelm.

Vercsányi Etti.

Igy hívták az én szeleburdi barátrómet
Kék szemei, selymes szöke haja, arányos
csöpp termete miatt hasonlatos volt azokhoz a
finom művü francia bábukhoz, akik nagy,

ragyogó porezellán-szemeikkel olyan kíváncsian bámulnak bele a nagyvilágba. Hanem egyébként határozatlan nélkülözötte ezeknek az idegen származású dámáknak számos erényeit. Teszem ezek a francia bébék nem mászkálnak fára madár fészkekért, Hektorral sem kergetőznek a rózsagruppok közt, sőt a legtrikább esetben hajigálják be kövel az üvegház ablaktábláit

De az elején kezdem. Három esztendeje mult a nyáron, hogy egy jogászpajtásom meghívására lementem a Balaton mellé vakációzni. Kicsinyke község volt a mi falunk. egyetlen, akáczfával beültetett utcája volt, mely lenyult a vízre. Aljában balfelől takaros liget volt, melynek sűrűjéből néhány villa fehérlet ki, köztük a házi gazdám tornyos miniatür váraeskája. Szemben a villateleppel egy kis lankás halmon esinos földszintes kas-

A BÉKA!

A BÉKA boltos tisztelettel értesíti a t. hölgyközönséget, hogy raktáron vannak szép újdívatu női ruhaszövetek, flanellek, selymek, zephir és barchetek továbbá vászon, kanavász és chiffonok.

Agyterítők, függönyök, szőnyegek, selyem- és caschmir-paplanok és menyaszsonyi kelengye. — Mődjában áll tehát mindenkinek az őszi és téli sasionra szükségletét kevés pénzért a BÉKA-nál fedezni.

PÉCSETT. Irgalmasok-utca 10. sz. Saját házában.
Nagy raktár valódi angol férfi-szövetekben a legjobb és legjobb minőségben.

élet vezetői, a törvényhozók, katonák, alkotmányunk sánczai, akik egyedül és sikerrel bírtak megküzdeni azokkal az idegen áramlatokkal, melyeknek bevallott és nem vallott célja volt az ország függetlenségének megtörése. Magyarország sokat, úgy szólván mindent nekik köszönhet, akik minden viszonyokban, az erőszak, vagy csábítás közepette megmaradtak magyaroknak.

És ime a derék középosztály pusztulóban, kikezdte már régen a láthatatlan ellenség!

Ha már mindenáron pusztulni kell a nagyobb földbirtokoknak, hát pusztulnának a nagygazdaságok, a hitbizományok. De szívesen elsíratnánk. Elsíratnánk a kisbirtokosok őszinte öröme, kik romjain nyernének új erőt, gyarapodást, a nemzet pedig bennük újabb és erősebb fajfenntartó erőt.

Ó okszerűt, elepitési törvény jön el a te országod!

Egérháboru.

A földművelő gazda örökké háboruszkodik. Tömérdek az ellensége. Nagyok és kicsinyek, amelyek éhesen rávetik magukat a kalásztérmet földjére, hogy elragadják tőle fáradságának gyümölcsét. Legtöbbje ellen hasztalan a védekezés. A jégverés, esőzés, tartós szárazság olyan despoták, melyek előtt rabszolga a földművelő.

Hanem egynémely ellenségével sikerrel veheti fel a harcot. Akkor, ha össze tart, ha egyöntetűleg, terv szerint védekezik. Ilyen ellenségei az egerek, melyek az idén a kedvező időjárás alatt hihetetlen módon elszaporodtak. Mig lábán állott a termés haszta-

lan lett volna a védekezés. El is vitték az apró rágesálók a szigetvári gazdák termésének tekintélyes százalékát. És ebben meg kellett nyugodni, mert a mérgezéssel járó letaposása a lábön álló gabonának többet ártott volna.

Az idei esőtelen őszt folytatása a száraz nyárnak. Kedvező konjunkturák a rágesálók gonosztevők zavartalan tovább szaporodásának. Nem is fogyott az apró ellenségek legiója, sőt olyan tömegekben futkároznak a vetéseken, hogy ha a gazdák irtó háborút nem indítanak ellenük, vajmi sovány termésre leszen kilátás. Némely táblán már 25%-át felették az egerek a vetésnek. Már, és mi lesz ezután!

Az okos gazda nem sopánkodik, hanem védekezik. Ennek a háborúnak most van az ideje. Mérgezni kell, amíg tönkre nem tették teljesen a vetést. Nem szabad bevárni, hogy a tartós őszi eső veszejtse ki az apró ellenségeket, mert eddig körülbelül újra be lehet a földeket. Természetes azonban, hogy édes vetni keveset használ, ha csak egy-két gazda látja be a mérgezés szükségét. Egyöntetűnek és tervszerűnek kell lenni az irtásnak.

Azonban hiába várnak, hogy valamenyny földművelő önmagától felemelkedjék az okszerű gazdálkodás nivójára. Ki nem érti, ki lusta, ki meg sajnálja az egy koronát, amibe holdankint a mérgező legfeljebb belekerül. Tehát kezébe kell ragadni az ügyet valakinek, aki vezet a gazdákat.

Németországban az ilyen irtó háborút a községek előljárói rendezik. Sőt nem csak kényére -kedvére bízzák a gazdáknak a mérgezést, hanem pénzbüntetéssel szankezionálják a mérgezés köteleességét.

Csodálkozunk, hogy Szigetvár községi előljáróságának még nem jutott eszébe ilyesmi. Pedig egyebet nem tekintve, az adóbehajtáson kívül a község vezetőinek az is kötelessége ám, hogy alkalom adtán az adó alapot se hagyják pusztulónak. Kövessék Németország példáját. Hivjanak rendkívüli

közgyűlést és ezen győzzék meg a gazdákat az egyöntetű mérgezés szükségéről, buzdítsák őket tervszerű irtásra és gondoskodjanak róla, hogy a gazdaközönség a szükséges mérget olcsón beszerezhesse.

Ha már büntetési szankezió alatt nem tehetik kötelezővé a mérgezést, ennyit megtehetnek. Sőt megtenni erkölcsi kötelességük.

Párhuzam.

Póla tudvalevőleg jó messze van ide s a hadi tengerészet sem a szigeti határban teljesíti feladatát; az új vasut ellenben Szigetvárról indul ki, átszeli legelőnk, föl aprózta földjeinket, szaporítja terheinket, növeli dolgunkat és gondjainkat. Pólában vízre bocsájtanak egy hajót, mely a Felső kegyéből viseli ennek a városnak a nevét; — itt pedig megnyitnak egy vasutat, melynek törvény szerint Szigetvár-kaposvári vasut a neve. A hadi tengerészet csak a város nevét kéri, hogy, azt fényvel és dícsőséggel tettezze; — az új vasut ellenben követel teherviselést, élvezte és élvezzi szolgálatainkat. Pólában a hajóavatást fényes ünnepséggel kötötték egybe; — az új vasut szintén ünnepségek közt nyílt meg.

Pólába meghívták a város közönségét küldöttségünket egy erkölcsi testület képviselést megillető tisztelettel fogadták, sőt azon felül elhalmozták az udvariasság, barátság és vendéglátás feledhetetlen, jeleivel; — a vasutmegnyitásnak szintén voltak részesei, — Szigetvár képviselőit azonban még csak nem is értesítették arról, nem hívták meg az ünnepségre s nem jutott hely képviselőnek az áldomásnál, pedig ugyancsak nyilvánvaló, hogy a városnak több köze volna az új vasúthoz, mint volt akár Pólához akár, a hadi tengerészethez Mindezzel pedig mi csak tényeket konstatálunk és nem szándékunk apró emberek mulasztásaiból esetet csinálni. Tisztünkől fo-

tély állott, homlokzatán megbarnult közimérral, amely szabályára szurt konytos pogányfőt ábrázolt. Ez volt a Veresányi család cimere. A kastélyt, mely ez időszert Veresányi Gábor nyugalmazott honvédegyedelmű örömgazda volt, vén fákkal tele ültetett park vette körül, melyből jegenyefa-sor vezetett a tó partjára, a ezölöpökre épített fürdőházig.

Itt az alléban láttam először Ettikét szikár termetű koros hölgy kíséretében. Ampirsabásu rózsaszínű ruha volt rajta, a szoknyája alig térdig fedte feketeharisnya lábait. Francziául beszéltek, a koros hölgy vitte a szót, társa csak kurta válaszokat adogatott. Mikor elhaladtak mellettem, vizsga tekintettel nézett rám. Alkalmasint ismerőst óhajtott fölfedezni bennem, a ki megszabadítaná, az unalmas purparlétól. Olyan komikus panasza volt a tekintetében, hogy akaratlan mosolyogtam felelte. Erre szörnyű sértődött képet vágott és megvetőleg elfordította a fejcskáját.

Néhány nap mulva ismét találkoztunk. Forró délután volt. A Balaton a fürdőző nap-sugaraktól olvadásnak induló aranytáblához hasonlított. A tulpárti fehérrel pettyegedett sötétkék hegyek olyan tiszta körvonallakkal

meredtek az égbe, mintha színpadi díszletek lettek volna. Fürdeni mentem a tóra. A nap ellen széles karimájú szalmakalapot tettem a fejemre, olyan durva fonású festetlen alkotmányt, a milyent faluhelyen az iskolásgyermekek készítenek a mester utmutatása szerint.

Mikor Veresányiék parkja mellett elhaladtam, hirtelen jólirányzott dobás érte ezt a becses butordarabomat, úgy hogy a földre hullt. Azt hittem valami pajkos suhancz vette célba el is csíptem hamarjában egy utánam bandukló mosdatlanképű polgárt.

— Kérem ne bántsa azt a fiut! — szolt át a fehérléczkerítésen egy leányhang.

— De bántom én!

— Bocsássa el szegényt, hiszen én voltam!

— válaszolt az előbbi hang.

— Ki az az én?

— Ej de keveset tud, hát Veresányi Etti És ott állt a kerítés közelében az én makranczos ismeretlenem. Összetette kezecskéjét és negédes komolysággal kérve nézett a szemembe.

— Ugy-e nem haragszik? A Hektor után dobtam a labdámat; nagyon sajnálom, hogy a maga kalapját találtam. Igazán nem akar-

tam. De minek is visel ily csuf kalapot?

— Már hogy haragudnám?

— Akkor bocsánata jeléül nyujtsa ide a kezét . . . aztán kerese meg a labdámat!

Mikor átnyujtottam a labdát megkérdezte a nevemet.

— Tudja, Béla — szolt bizalmasan — maga tetszik nekem! Akarja hogy jó barátok legyünk? Nos, akkor jöjjön át, bemutatom apuskámnak!

Olyan természetesen kedves volt a kis leány, hogy nem akartam kedvét szegni. Aztán faluhelyen szívesen köt az ember ismeretséget.

— Köszönöm, de arra nem vállalkozom, hogy a kerítésen keresztülmászszak, sőt az nemis illenék.

— Nem baj! Várjon csak, forduljon el egy kissé, mindjárt bevezetem én magát a kapun.

— De miért kell elfordulnom?

— Mert át akarom ugrani a kerítést!

— Bocsánat azt nem fogom megengedni.

— Kérem is én magától! Nos, megfordul mindjárt? — szolt türelmetlenül és ügyesen összefogta szoknyáját.

lyólag még annyit jegyzünk meg, hogy a meghívásokat nem a vasut társaság, hanem a vasut-építő vállalat alkalmazottjai eszközölték.

Megvagyunk győződve, hogy távol van tőlük e mulasztásban minden szándékosság. De ha akaratlan is, mulasztottak, ezt elvitatni nem lehet.

Sőt helyre hozni sem, Ez a megemlékezésünk azonban arra jó lesz, hogy jövőben, ha valahol ismét építenek vasutat, kevésbé fognak feledékenyek lenni.

H I R E K.

Hirneves zenetanár. Gróf *Lubinszky* János a kitűnő zene tanár és zongora művész, ezentúl városunkban fog lakni, és a zongora játékból oktatást ad. — A művész tanárt az érdeklődők figyelmébe és pártfogásába ajánljuk.

— **A Zrinyi szobor ügye.** Somogyvármegye legutóbbi közgyűlésén kellett volna tárgyalni a létesítendő Zrinyi szobor ügyét, de bizony a tárgyalás elmaradt. — Azonban olvastatott *Dr. Kriszt* Béla törvényhatósági bizottsági tagnak, mint a Zrinyi-szobor bizottsági tagjának⁵²/₃₈₆₉₄ szám alatti jelentése, mely szerint a bizottság javaslatát a legközelebbi közgyűlés elé fogja terjeszteni. A közgyűlés a jelentést tudomásul vette, és a megbízatás fenn marad. Amint halljuk Szigetvárott, a király által a fővárosnak ajándékozott Zrinyi szobor másolatát akarják felállítani. — A mely szobornak felállítása 20.000 koronába kerülne.

— **A „Szigetvári Jótékony Nőegylet“** folyó hó 11-én délután 3 órakor ülést tartott az „Olvasó Egylet“ helyiségében, melyen az elnöknő távollétében *Ocsodál* Jánosné al-elnöknő elnökölt. A választmány elhatározta, hogy mint eddig és minden évben, úgy az

idén is Erzsébet napján, elhunyt királynénk emlékére gyász istentisztelet mondat, melyen testületileg részt fog venni. Továbbá elhatározta a választmány, hogy ugyancsak e napon a szigetvári szegények között 160 koronát fog a nap emlékére saját pénztárából kiosztani.

— **Hivatal vizsgálat a szigetvári szolgabírósnál.** E hó 16-án pénteken délelőtt volt a szokásos hivatal vizsgálat a szolgabírósnál, melyre ide érkeztek Kaposvárról: *Vizeki Talián* Gyula főispán, *Maár* Gyula alispán *Madarász* Andor fő-számvevő és *Psik* Andor főispáni titkár. A hivatal vizsgálat megejtése után a főispán *Hegyessy* János főszolgabírónak, köszönetét és teljes elismerését fejezte ki, ugyszintén a szolgabírónak és valamint a kezelő személyzetnek is megelégedését és dicséretét nyilvánította a fölött, hogy mindent a legnagyobb rendben talált. — A főispán és kísérete még aznap délután utazott el Szigetvárról.

— **A kórházat** is ugyancsak e hó 16-án *Vizeki Talián* Gyula főispán és *Maár* Gyula alispán megtekintették, ahol *dr. Raksányi* Árpád főorvos kalauzolta őket megmutatta a kórház teljes berendezését a műtő termet azujonnan berendezett műszereket a kápolnát stb. Ugy a főispán valamint az alispán, melegen gratuláltak *dr. Raksányi* főorvosnak a betegeknek elért szép sikereiért nemkülömben a kórházban tapasztalt rend és tisztaságért megelégedésüket fejezték ki.

— **A bor és hus** fogyasztási adó beszedését újból Szigetvár városa vette ki 19.000. korona helyett 18.000 koronáért a szerződés jóváhagyás végett a miniszteriumhoz let felterjesztve.

— **Ki a legszebb budapesti színész?** A *Magyar Szinpad*, *Márkus* József színházi lapja megszavaztatta a budapesti színházi közönséget a következő kérdésre:

— Ki a legszebb budapesti színész?
A szavazás szeptember 20-tól október 31-ig folyt s végső eredményét a napokban

állapították meg az erre felkért bizottság tagjai: *Pekár* Gyula *Faludi* Miklós és *Márton* Miksa. A kállított jegyzőkönyv szerint összesen 80.161 érvényes szavazat érkezett be a Magyar Szinpadhoz. Ebből legtöbbet kaptak a következők:

I. <i>Küry</i> Klára	20.366 szavazatot
II. <i>Badán</i> Mariska	18.848 „
III. <i>Gombaszögi</i> Margit	17.673 „
IV. <i>Márkus</i> Emilia	6.482 „
V. <i>Z. Bárdy</i> Gabi	3.810 „
VI. <i>Margó</i> Zelma	3.761 „
VII. <i>P. Lukács</i> Juliska	2.915 „

A többi szavazat közül legtöbbet kapott *Blaha* Sári, *Hegyesi* Mari, *Bójár* Teruska és *Alszegehy* Irma. A Magyar Szinpad arany emlékérmét veretett, amelyet a legközelebbi napokban, a *Népszínház* szinpadán ünnepiesen tognak átnyújtani *Küry* Klárának mint a színházi közönség által legszebbnek ítélt budapesti színésznek.

— **Össze zuzta a vonat.** A baresi pálya udvaron történt e hó 13 és 14-ike közti éjjelen, hogy *Gampf* János 24 éves vasúti váltó ór vigyázatlansága folytán midőn a teher vonat tolatott össze akarván a lánczot akasztani a két kocsit közt, az ütközők közé került mely teljesen össze zuzta melkasát. — A szerencsétlen családos ember volt.

— **Meghosszabbított kiskorúság.** A kaposvári kir törvényszék közönségre teszi hogy *Salamon* Dezső szigetvári lakosnak kiskorúságát meghosszabbította.

— **Vesszőseprő szállítás.** A pécsi kereskedelmi és iparkamara szíveségéből alább egy pályázati hirdetmény ismertetését közöljük. S mivel a vesszőseprő készítés — melyet a szóban forgó pályázat közelről érint — mint háziipar a járás több községében szokásos felhívjuk az alábbiakra, mi is a főbíró ur s az érdekelt jegyzőségek és körjegyzőségek szives figyelmét, A kamara közlése szószerint a következő: A m. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségének a jövő 1901. évben 20.000 darab vesszőseprőre lesz szüksége a melynek biztosítása

A következő pillanatban könyű ugrás nesztét halottam és a leányka ott termett mellettem.

— Nem üttöte meg magát?

— Van is eszemben! — válaszolt hátrasimitva arczába hullott szöke fürtjeit. — Nos hát jöjjön, — folytatta aztán és megfogta a kezemet.

Sok kellemes órát töltöttem az örnagyék körében kikben derék magyar családot ismertem meg. Az örnagy özvegy ember volt. Háztartását nővére vezette, egy törvényszéki bíró özvegye, aki épp olyan katonás személyiség volt, mint a bátya. Hanem azért ketten sem bírtak a kis leánnyal, a ki gyakorta beleütött a házi reglalma paragrafusába. Egy kis fehérpátás szobácska sokat regélhetne arról, hogy a szobafogság gyakran hatástalanul javító eszköz.

Egyébként *Ettike* egész komolyan barátjául fogadott. Igazában olyanformán tekintett, mint valami értékes játékszert, melyhez kizárólag neki van jussa. Határozottan jogszerűlemnek vette hogy néha eldiskurálgattam az örnagyal.

— Apa, nem szép téled, hogy magadnak foglalod le az én barátomat.

Az öreg ur mosolygott.

— Eredj, te friesli, bábuiddal játszani!

A kis leány önérettel válaszolt:

— Elfelejtetted apa, hogy elmúltam már tizenégy éves? Ha barátot akarsz, szerezz magadnak. Béla — fordult felém — jöjjön le a kertbe, kissé szórakozzunk. Unatkozom.

Mire a vakációim letelt, úgy váltunk el, mind két igen-igen jó pajtás. Azt hiszem, titkon meg is sirattott.

— Isten vele, Béla, gondoljon néha reánk is! . . .

— Szabad megcsókolnom a homlokát?

A kis leány összerendezte.

— Nem, nem . . . azaz igen — válaszolt akadozva és felém nyujtotta fehér homlokát.

Sokáig nem hallottam az én kis barátomról. Ugy lehet, meg is feledkeztem róla.

Néhány év múlva, farsang, táján hivatalos kiküldetésben voltam egyik dunántúli megye székvárosában. Javában uralkodott *Karneval* kerezeg, egyik fényes fogadóestélyén magam is hódoltam ő fenségének.

A megyei tisztviselők mulatsága volt, a vendégsereg zömét a környékbeli birtokos familiák alkották.

Egy aranyhaju sugár leánykán akadt meg a szemem. Gyöngvirággal diszitett halványkék ruhájában bájos jelenség volt.

Miközben tánczosa karján elhaladt mellettem, mosolygott felém a hogy ismerősökre szokás. Tünődtem, ki lehet ez a mosolygó ismeretlen?

Merengésemből ő maga zavart föl.

— Megérdemelné hogy haragudjam magára, Béla, hogy nem keresi fel a régi barátnőjét.

— Bocsánat... *Ettike*, azaz *Etti* nagysám...

— Pszt, ha nem hallgat el azzal a csunya szóval, én is azonnal megurazom.

Csakugyan az én kis barátnőm volt. Csepett nem változott, mindössze megnyult s megtelt egy kissé. Ajkai szögletében most is ott ült az a régi pajkos mosoly, mely olyan vonzóvá tette pirban égő arcát. Egyszeriben megfelejtkeztem az elröppent egynehány esztendőről, mintha csak egyet aludtunk volna az alatt.

Félrevonultunk egy legyező-pálma által elfedett sarokba és elcsevegtünk a tegnapi történetéről. Mintha csak ez a csenevész pálma lett volna az az árnyas, kedves jávor-

ezeljából pályázatot hirdetett. Az üzletvezetőségnek ezzel a szállítási üggyel az a czélja, hogy különösen a házi iparosoknak foglalkozást és ipari munkáságuknak kifejlesztésre tért nyisson. amiért is közvetítővel csak az esetben jöhet létre szerződés, ha az biztosítékot nyújt az iránt, hogy az egység árának 80%-át készpénzben a házi iparosoknak juttatja. A 20.000 darab téli vágású nyírveszéből készitendő seprők 60%-a 1901. január 1-től 1901. május 1-ig, 40 %-a pedig 1901. október 1-től 1901- december 31-ig terjedő időben és lehetőleg aránylagos havi részletekben a m. kir. államvasutak valamelyik, az ajánlatban meghatározandó állomásán adandók át. *Pályázni lehet ugy az egész 20.000 darabra, mint annak az ajánlatban meghatározandó részére.* Az üzletvezetőség ezt az engedményt a pécsi kereskedelmi és iparkamara ismételt javaslatára tette, hogy ez által is megkönnyítse a házi iparosoknak a pályázatban való részvételét. A részletes pályázati feltételek a pécsi kereskedelmi és iparkamaránál (előfizetőink és olvasóink részére kiadó hivatalunkban is) megtekinthetők. A kamara ezen hirdetésnyel főleg azon körjegyzőség figyelmét hívja fel, a hol ilyen vesszőseprők készítése szokásos. A pályázatban való részvétel jó kereseti forrást és téli foglalkozást nyújtana házi iparosainknak.

— **Felfüggesztett temetkezési egyesület.** A működéstől felfüggesztet temetkezési-egyesület Szigetvárott, a miniszter teljesen feloszlatta. A vagyon a községi szegény alap javára lesz fordítva.

— **A kórház kibővítése.** A szigetvári kórháznak kibővítésére Somogyvármegye legutóbbi közgyűlésén ötven ezer korona megszavazása elvben elfogadtatván, az ügy a miniszteriumhoz terjesztetik fel.

— **Megmérgezett sertések.** A szigetvári uradalomban e hó 12. a vasut mellett lévő nagy buza táblán egér mérget helyeztek el a béresekre, a közelbe fekvő répa földről éppen akkor terelte haza a kanász a disznókat, és

nem vette észre sem ő sem a csószók, hogy a csordából kiválik egy rész és a buza földre megy, ahol a mérget föl volt rakva, a sertések a kített mérget felszedték és közülök 8 drb. elhullott. — A kár tetemes.

— **Az Erzsébet napi országos vásár.** Folyó hó 19-én és 20-án lesz megtartva Szigetvárott, ezen őszi vásár egyike a legjobb vásároknak szokott lenni, ha az idő kedvező lesz, ugy nagy vásárra van kilátás.

CSARNOK.

Tempi passati.

(Folytatás.)

II.

Szóval egy vándor komédiás csapat elrabolt s kitanított a maga nyaktörő mesteriségére. Szüleimről többet mit sem halottam. Jó anyám testi képe idő multával elhomályosult lelke s később csak gyengéd szeretetére emlékeztem. A kis Juliskára pedig oly kellemesen gondoltam vissza mint elröp-pent bohokás gyermekéveimre.

Jól megtermett fiu voltam keromhoz képest, izmaimat megacézolta a metsző tiszta hegyi levegő. Így gyorsan beletanultam a komédiás mesterség fogásaiba s testi ügyességemet bámulatosan kiműveltem. Pár év mulva a társulatnak, mely azóta számos taggal szaporodott, legkiválóbb tornásza lettem. Ellátogattunk a felföld érdemesebb városai s nekem mindenféle esodálattal s bámulattal adóztak. Ha a lámpák előtt megjelentem fesszes trikómban, tapsvihar és a hölgyek részéről virágos fogadott.

Öreg igazgatóm csak szeliden bölintgatott s szemei nevetlők a büszkeségtől. Ugyan akkor pedig valaki fogcsikorgatva elfordult. Ez művészársam volt, Bomberdó, egy nyakas rácz legény. Iszonyu nyers ereje

felülmulta enyémet, de ügyességben meg sem közelített. Mielőtt a társulathoz kerültem, ő volt a főtornász, de már 17 éves koromban kiütöttem a nyeregéből. Sohasem kötöttünk bensőbb barátságot, mert nem állhattam irigy erőszakos jellemét. Ugy szolván csak türtük egymást. Tudtam, hogy gyűlöl sikereimért, mintha minden szál babéromat az ő koszorujáról téptem volna le; de jól ismerem gyáva természetét, s hogy bensőjében elismeri és féli fölényemet. Így hát nem sokat törődtem vele.

Ily esték után önértéztől, diadaltól itatalsulva hajtottam álomra fejemet, s arra gondoltam, mily kéj lenne e dicsőséget valakivel megosztani.

Lassan elérkezett az idő, mely forduló pontot képezett életemben.

Egy verőfényes nyári délelőtt igazgatóm egy ujonan szerződött művész kollégának mutatott be. Alig bírtam a meglepetés kiállítását visszafajítani, midőn rápillantottam arra a hosszú leeresztett szőke hajfonatra, mely az ablakon betűző nap sugáraitól aranyként csillogott. A kis Juliska haja.

Uj kollégám észrevette bámulatomat, zavartan sűtötte le hosszú pilákkal beárnyékkolt fekete szemét.

— No fiam milt? — szolt az igazgatóm maga is esodálkozva magam viseletén.

— Boesánat Nagysád — hebegtem — régi, gyermekkori emléket idézett fel lelkemben gyönyörű hajával.

Az éjjel nem hagyott nyugodni az a bámulatos hajfonat. Éreztem, hogy kimondhatatlan rokonszeny, vágy keletkezett lelkemben azon nő iránt aki azt az arany hajat nevezte magáénak.

Bomberdó és én egyszerre szerettünk bele az aranyhaju Celestinába, mint a szép leányt hívtuk. És nem volt egyenlőten a küzdelem vele. Mert Bomberdó kiélt, blazirt létére, mézes-mázos szavaival biztosan ment a hölgyek szívére; míg én resteltem elesépeit bókkal és olesó népszerűséggel állani elébe, s megvallom, kissé bátortalan és za-

fa, mely alatt oly kellemes volt meghuzódni a forró nap elől.

Nagysokára jutott eszembe, hogy bálban volnánk, a hová barátnóm azért jött, hogy tánczoljon.

— Ne kergessen el még egy kicsit, hisz itt olyan pompásan érzem magam.

A kék szemek reám vetett pillantásában őszinte kérelem volt és még valami ismeretlen fény, a mely felvillant, aztán hamar eltűnt a hosszú pillák alatt.

Később egyik rendező felfedezte rejtékünket pillanat mulva két tánczos is esengett Ettikénél egy turért,

— Köszönöm, pihenek. Aztán foglalkozva is vagyok már.

— Kivel? — kérdém kedvetlenül.

— Hát magával, ha akarja — válaszolta csintalanul.

A következő nap meglátogattam az őrnagyékat lakásukon a szállóban. Lelkemre kötötték, hogy leránduljak hozzájuk a Balaton mellé.

Hónapok multak és ígéretem beváltását még mindig halogattam. Pedig ugy vágytam oda a szépséges édesvizü tenger partjára, a sugogó jegenyefák közé.

Május vége felé illatos levélkét hozott a posta onnan a balatonparti falucsából. Szép szabályos betűkkel volt írva. Egy-egy szót elmosott a könnyesepp, melyet remegő leányszív bánata hullajtott az illatos velin-papírosra. Ettike írta, az én mosolygó, az én „árva“ barátnóm.

. . . Ugye nem illik, hogy levelet írok magának, aki senkim, semmim, csak egy kicsit barátom? . . . Iszonyu merénylet készül minálunk. Remegve gondolok rá. A rettenetes apa férjhez akar adni. Tudom is én mi-féle szörnyeteghez! Nem akarok férjhez menni, nem adom el a lelkemet egy kopasz, vén fajankónak, a kinek a esókjától menten kilelne a hideg. Ugy-e, hogy még fiatal vagyok, várhatok egy kissé a főkörtöre? . . . Ha szereti egy kissé barátnójét, akkor sietni fog hozzánk, hogy megvédelmezzen.”

Lehetetlen gondolat, hogy Ettike férjhez megy. Sehogysem bírtam elképzelni azon a szőke baba-fejcskén a komoly főkörtöt. Ki is vetemedhetne arra a barbárságra, hogy durva kézzel letörülje a hímport a csillogó pávaszem-lepke-szárnyakról, hogy olyan szürke, egyhangu legyen, mint ezer társa? Gondolataim bolondos össze-visszatánczot jártak

a fehér piros fekete barázdáin. Ugy sajgott a szívem! Talán az érintetlen leánylélek poézisét siratta.

Gyorsan egyheti szabadságot vettem és még az éji vonattal elutaztam. Azzal legkevésbé voltam tisztában, miért megyek, mit fogok tenni? Mi jögon avatkozhatnám én idegenek családi ügyeibe, ha minjárt egy szeretett kis leány lelkeüdvössége függne is szavamtól! Már felesillant a kupé ablakai előtt a Balatonnak a kelő naptól biborral tarkázott smaragd színü tükre, mikor végre rájöttem, hogy voltaképpen a régi ígéretemet váltom be evvel a látogatással.

Közel járt az idő délhez, mikor fuvarosom rázós parasztszekere bedöcözött az üveges verenda elé. A kocsizörgésre Ettike piros kendőbe takart fejcskéje mutatkozott az ajtóban.

— Maga az, Béla? Isten hozta!

— Talán elkéstem? — kérdém megszorítva a kezét.

Élénken rázogatta a fejét és rejtélyesen mosolygott hozzá.

— Nem, nem . . . Ime apuska, hozom a kiállhatatlan vendéget, a kit oly nehezen

vart voltam e tekintetben. De ügyességem és a közönség győzelemre segített. Mindenki az aranyhaju Celestinának és Miguelnek — én voltam — tapsolt s Bomberdó elbukott mellettem egyetlen mozdulataival.

Egy ily mámoros est után borult először keblemre. Magam sem tudnám megmondani, hogy történt a dolog? Csak annyira emlékezem, hogy soha sem éreztem ily könnyűnek tagjaimat s erősnek karomat; soha sem végeztem produkciómat oly művészi szabályossággal; és soha sem láttam Bomberdó arcát oly sápadtnak, mint ez este. Celestina pedig soha sem ülte meg annyi kecsesl és izléssel kedvenc paripáját. Rárót

Lázás taps s virágzáportól, kísérve, a dicsőségtől részegen támolyogtunk ki kézenfogva a köröndből. Ott kívül Celestina vállamra hajtotta fejét s én izzó ajkamat hajára, vérpíros szájára tapasztottam.

Ecsém nem kívánom nektek, hogy valaha megkóstoljátok e gyönyört. Nem jó ez halandó embernek. Aki egyszer beleharap az égből lopott kéjbe, elveszti kedvét az élettől, mely nem képes neki másodszer nyújtani ilyent.

Ugy tetszik, a következő néhány hetet narkotikus álomban éltem át, mint Mohamed hívői, kik ópiumtól előidézett álmaikban hurikat ölelnek.

Ekkor erőszakosan felrázott egy finom fehér kéz. Ledörgöltem szememem, hogy tisztábban lássak, mert az álom után kissé könyesek voltak. Nem bírtam hamarjában megszokni a váratlan, ösmeretlen világosságot, mit e fényes fekete betűk szórtak magukból.

„Kedves Berdim! Igazán sajnálom, hogy hagyta magam ölelni attól a csúf embertől. A fősvény, eddig még egy nyomorult gyémántos karkötőt sem kapcsolt karjaimra! Pedig naponta értésére adom, mennyire rajongok tüzes sugaraiért. Még kislány koromban megpillantottam egy kopasz öreges férfit, kinek nyakkendőjében gyémánt ragyogott. És beleszerettem“

„Nem hazudik maga nekem édes Berdi“? A levél többi része hamu

volt, s csak alsó csücskén tudtam még a megszenesedett papiroson a „Celestina“ szót kibetűzni.

Végtelen nyugottsággal morzsoltam össze a papír szeletet, mint összemorzsolná egy vagyonbukott bankár szabójának számláját, aki perrel fenyegeti. Csak égő szivaromat hajítottam el, mivel rosszul szelelt. Alkalmasint sokat dohányoztam az nap.

III.

Estére kedvesem karján ott ragyogott a gyémántos karkötő. A drága kövek a szivárvány színeiben, delejesen tündököltek, hogy nem bírtam levenni szememet róla. Nevettek rám azok a buta kövek, én meg vissza reájuk. Szörnyű nevetős hangulatban voltam. Bohónak kacagtatónak tartottam mindent; Celestina kibontott haját, mely mint arany palást borult hátára; a bohócok bukfenzeit a levegőben „Miért vetik előre, miért nem hátra?“ Hatalmasan kacagtam Bomberdó rőt szakálán is, mikor azt mondta nekem.

— Ugy-e gyönyörű karperecz? Tőlem kapta a kedves — esőkért.

— Pajtás . . . Haha — mily furcsa a szakálád?

— Ejh, a szakálám.

— Ugy-ugy. Mintha főtt rákok csimpaszkodnának álladba.

— Különös. És máskor nem találtad olyannak?

— Nebukodonzur! Hahaha! Ne bolondozzon az ur! Miféle bolond komédia ez? Várj, csinálók én nektek még bolondabbat.

A czirkuszban toronymagasnyira drót kötél volt kifeszítve. Ezen szoktam végigsétálni a közönség előtt, néha a hátamon Bomberdóval.

Ez este nem akaródzott kedve jönni Bomberdónak a légi sétára. Annyi bárgyu rettegés ritt ki szemeiből, mint a birkának mikor a kutya megriasztja. Az igazgató tuskulására végre engedett.

A zenekar egy méla keringőbe kezdett, s mi megindultunk a kötélén. Hogy miféle gondolatok zibongtak agyamban, mikor a

magasban lebegve rajtam éreztem azt nyavalyásan reszkető testet, elfelejtettem.

A kötél közepe táján megállapottam s lepillantottam a közönség közé. Az öltöző bejáratánál az aranyhaju leány állott s bátorítólag mosolygott fel, de nem reám.

— Pajtás! — kiáltottam hirtelen Bomberdóra, — tanultál-e imádkozni?

— Ne bomolj az istenért — dadogta ez — nem jó az ördöggel játszani.

— Nem játszom, komolyan beszélek. Gondolj Istenedre, mert utóljára gondolsz rá. Nem sokára az ördög kebelébe vándorolsz, aki, már tárt karokkal várakozik rád. Gazember, köszönd, hogy időt engedek piszkos lelkedről legalább parányi szenyet leimádkozni. Ne kiabálj, hanem vald be, hogy csinos bolondsággal leplek meg. Mi? . .

— Segítség! . . .

A sikoltáshoz hasonló rekedt hörgésre százszoros viszhang felelt alulról. És ez kelemes harmonikus zene volt füleimnek.

Az emberek felugráltak helyeikről s izgatottan szaladgáltak ide s tova. Kiabáltak hozzám fel okosan, könyörögve. Bomberdó pedig hozálapult testemhez s így mozdulatlanul nyöszörgött, rimánkodott.

Oly fura, oly kacagató volt mindez.

Ugy tetszett, mintha óriás volnék s azok a tehetetlenül sikongó, jajgató, ugráló embertömeg pedig bábszerű liliputi lények.

Hosszu esztendőig kopogtattam a börtönfolyosó kőköczkát mankómmal s mint vén nyomorék koldus léptem újra a világba.

Alamizna csak ott hullott a kalapomba, hol nem ismerték a barbár gyilkost

És el bírnám felejteni a régiéket, ha e törött láb nem volna.

Fájdalmas nyilalásai közben újra — meg újra látom az az aranyhaju lányt, amint azt a rőt szakálut öleli

* * *

— Ejnye! Ecsém, hát kinek mondom én, ha ti alusztok? Hehehe. A legények merev álomban feküdtek, alig pihegve, felső testük-

lehetett kicsalogatni poros aktaesomói közül — mondta aztán a közeledő őrnagynak.

Csodálkozva konstatáltam, hogy az én barátnőmön legkevésbé sem látszik meg a mélységes kétségbeesés. Aztán a „rettenetes“ apával sincs hadilábon, belecsimpazkodik a karjába, megcsókolja borostás arcát. Nem volt rutinom a rejtélyek megoldásában, de ennek a találynak igen természetes volt a megfejtése. A hadakozó felek békére léptek. Bizonyára örülnöm kellett volna a békének. Ehelyett, tudja Isten miért, rossz kedvre hajolt. Alkalmasint mégsem olyan kopasz fejű fajánk az a vőlegényjelölt, sőt az orra alatt alkalmasint csinos bajuszka kunderodik; Haragudtam arra a kunkorodó bajuszra és magamra, a miért fél országot bejártam csak azért, hogy gratulálhassak annak a kunkorodó bajusznak.

Hirtelenében elhatároztam, hogy rövidre szabom a látogatásomat, a mennyire csak engedi az ettiket. Szököm ebből az unalmas fészekből, a hol szórakozásképp legfőllebb érzélgős családi jelenetekre lehet kilátásom,

Asztalbontás után, nem akarván házigazdámát sziesztájától megfosztani, Ettikével kimentünk csevegni a szabad levegőre. Közömbös dolgokról csevegtünk. Ettike szóba hozta a levelét, visszakérte tőlem, aztán nevetve összetépte.

— Így. Már nincs szükség rá.

— Helyesen tette, hogy összetépte, — válaszoltam. — Sőt azt hiszem, kissé elhibázott dolog volt, hogy egyáltalán megírta. Miért tudja akárki, hogy miként gondolkozott a vőlegényéről egy elhamarkodott pillantban.

A leányka összeacsapta kezét, úgy kacagott.

— Hát elhitte?

Erre a kérdésre kénytelen voltam bámulni.

— Szabad kérdenem hogy mit?

— Hogy férjhez megyek!

— Nos?

— Tréfa volt, mézes kenyér, a mivel a a medve ő kelmét kicsalogatjuk a barlangjából. Bizony, ha nem folyamodom egy kis

füllentéshez, a milyen lusta fiu maga, hát várhattuk volna magát itéletnapig!

Azután gyorsan komolyra vált arczezal folytatta:

— Igaza van elhamarkodva irtam azt a levelet. Miért is hívom én magát hozzánk? . . .

Olyan panaszos, szomorú volt a szava. Homályba borultak kék szemei, mintha közel állt volna hozzá, hogy könyekben törjön ki.

Édes izgalom kergette arczomba a vért. Megfogtam a kezét és hosszú csókot nyomtam rá. Megrettenve vont vissza és elfordult, hogy ne lássam a szemébe lopozó könnyet.

— Hagyjon, Béla, mert . . .

Karjaimba fogtam a remegő leánykát és lecsókolva arczáról a könnyeket, pajkosan kérdeztem:

— Tűzet kiált? . . .

Edekon.

kel az asztalon. Ábrázatjuk valami fakó szederjes szint váltott.

Az öreg fölénk hajolt s ujjával felhuzta szempilláikat.

— Hej! Zabban a lovak!

Vállaiknál fogva hatalmasan megrázta őket; de azok élettelenül heverték tovább.

— Komám csapláros, nem könyörülne ezen az epedő alkalmasságon? — fordult most a korcsmároshoz az üres kulacsra mutatva, — megreped a szíve szárazságában. De a javából ám, mert a lábam bánja, ha savanyuval traktál!

A korcsmáros eltávozta után gyakorlott ügyességgel kiforgatta az alvók zsebeit, s pénzüket s minden értékes tárgyaikat elrakosgatta tarisznyájába.

Mire az a teli kulacsos viszatért, már nyakába akasztva a tarisznyája s mankószerű kampós botja karján lógott.

Egyet kottyantott még a kulacsból s kifelé biczegett az ivóból.

Az ajtóból vizsakiáltott:

— No Ecsém boldog felviradás! Hehehe Gondolatok reám is hehe . . . vége.

KÖZGAZDASÁG.

□ A vetés forgás, legelő és ugar jelentősége a termelésre.

A század elején az összes művelt gazdák azon nézetben voltak, hogy a czélszerű vetésforgóval a termést jelentékenyen szaporíthatják; most azonban a műtrágyák általános használata mellett mindinkább tért hódít azon nézet, hogy a vetésforgótól el lehet tekinteni, csak a megfelelő műtrágyákkal nem szabad fukarkodni.

Ezen okból fölöttébb érdekesek azon, Rohamstedben 47 évig tartó kísérletek eredményei, melyeket legújabbban az angol gazdasági egyesület tesz közre. Régebben azt hitték hogy a növények forgóban művelve azért díszlenek jobban, mintha többször egymásután műveltetnek, mert a növénynek ürüléke ugyanazon fajbéli növényre mindig hátrányos hatása. E nézet azonban a Rothamstedben tett kísérletek folytán tarthatatlan, minden kétséget kizárólag tisztába hozatott, az hogy különböző anyagokat vonnak el, különösen áll ez a talajból elvont nitrogén mennyiségére nézve.

Az angol vetésforgó a következő: 1 répa, 2. árpa 3. lóherre 4. buza.

A vetésforgó első éve a répa [turnips:] igen kizsárolja a földet, ha az nem részesül elegendő műtrágyában. A kísérletek első évében egy acre területen 175 mázsa répa termett, míg 12 trágyázatlan répa termés után [a forgó 48 évében:] a termés 7 1/2 mázsa, az utolsó három évben átlag 16 1/2 mázsa Szuperfoszfáttal trágyázva az átlag termés 134 mázsára, kevert ásványi trágyával 151 mázsára rugott hol meg nitrogénnel is trágyázták, a termés kétszeresnél is nagyobb volt.

A répara árpa következett, az árpa termés forgóról forgóra szemlátomást apadt, de nem oly mértékben, mint várt lehetett, minek az lehet az oka, hogy a silány répatermések

folytán olyba vehető, mint ha az árpa kitünően művelt ugarba vetetett volna.

A harmadik növény a lóher, a trágyázás hatása itt is nagyon szembeszökő volt, különösen ott, hol szuperfoszfátot és kálit alkalmaztak, mert míg a trágyázatlanon egy acre területre csak 3000 font lóher termett, a szuperfoszfáttal és kálival trágyázaton 6000 font, a hol pedig nitrogén trágyát is alkalmaztak 6800 font.

Legfeltűnőben mutatja azonban a vetésforgó kedvező hatását a buza.

A buza tiszta ugar után 33 3/8 bushelt. lóher után ellenben csak 26 1/2 bushelt termett ezen előbbi termés oly területen nyeretett lóher után mely 39 éve nem kapott trágyát ez az ugar ujjában tagadásba vett kedvező hatását feltűnően bizonyítja.

A szuperfoszfáttal trágyázott forgóban a buzatermés 49 1/2 bushelt, ott holl szuperfoszfáton kívül nitrógentrágya is használtott 47 1/2 bushelt tett ki.

Továbbá következhető, hogy ha a talajt nitrogénnel nem trágyázuk, a talaj a tiszta ugar után több nitrogént tartalmaz, mint lóher után, vagy más szavakkal: a tiszta ugarban a nitrifikáció több nitrogént képez, mint a megnyit a lóhertermés abban vissza hagy, a mi nem volna lehetséges, ha ezen pillangósok egész nitrogénszükségletüket csak a levegőből fedeznék.

Általában véve pedig kimondható, hogy a czélszerű vetésforgónak, az ugar és legelőnek igen nagy és kedvező befolyása van a talaj gazdagítására s így a termések fokozására.

Házasság kötések.

Szárasi János r. k. földműves (Szigetvár.) Segesdi Verona r. k. (Szigetvár.)

Nagy István r. k. kovács segéd (Szigetvár.) Horváth Mária r. k. (Szigetvár.)

Dancz István ág. hitv. evang. sütő segéd (Szigetvár.) Szárcsényi Lujza r. k. (Pécs.)

Házasulandók kihirdetése.

Delibeli József r. k. földműves (Szigetvár.) Török Mária r. k. (Szigetvár.)

Budi István r. k. eseléd (Péterfa puszta Dencsháza) Györi Katalin ág. hitv. evang. (Szigetvár.)

Haragó Antal András r. k. sütőmester (Szigetvár.) Top Erzsébet (Szigetvár.)

Rosner Sándor izr. vall. kereskedő (Szigetvár.) Feldbauer Consuela izr. (Bécs.)

Nagy Ferencz r. k. kereskedő (Szigetvár.) Schmidt Erzsébet ev. ref. (Hobol.)

Meghaltak Szigetváron.

1900. november havában:

Vas Juliana napszámosnő 18 éves r. k. Bélavár kórházban. nov. 1-én Kohl Ede órák 35 éves r. k. Szigetvár nov. 4-én. Hrabálék Francziska kintornás 63 éves r. k. Trauber Morva orsz. kórházban. Kalányas János (Oláh cigány fia) 12 éves r. k. Apáti Adorjánpuszta kórházban. Özv. Gamauf Gusztávné 74 éves r. k. Szigetvár nov. 8-án. Babos Teréz napszámosnő 32 éves r. k. Hatvan [kórházban] Kovács András földműves 42 éves Szigetvár, Babos Irén 3 éves Hatvan [kórházban].

Szerkesztői üzenetek.

J. N. Somogy-Viszló. Köszönjük. Annak idején közöljük, levelben bővebben. Üdvözlöt.

Sz. E. urhölgynek Szigetvár. A kérdéselt legújabb „Arany kiadás“ 6 kötetben magában foglalja a költő minden munkáit. Az egyes kötetek tartalma különben a következő: I. Kisebbségi költemények. Elegyes darabok. II. Toldi trilogia. III. Elbeszélő költemények. (Époszok.) IV. Önéletrajza. Hátrahagyott versek. Rögtönzések. Zrinyász népies kidolgozása. V. Schakespeare fordítások. VI. Prózai dolgozatok. A papir finom a nyomás tiszta. Ára a 6 kötetnek füzve 20, diszkötésben 30 korona. A kötés igen izléses és jó; a címtábla barnás alapon arany és ezüst nyomással díszes. Feltétlenül diszkötésben ajánljuk megvételre. Örülünk, hogy szolgálhattunk.

Zolland. Budapest. Ugyan kedves Zolland ur csak talán nem hiszi el, hogy méla bús zöngeménnyel közre adjuk. Hiszen a szegény Klárikának meghasadna akkor a szíve, s rögtön kiábrándulna az ő kedves Zollandjából. — Eltettük versét jó mélyen a papír kosár fenekére, ahol nyugodjék békével.

B Antalné. Pusztá Forna u. p. Csákvár. (Fehér megye.) Ezen címre küldtük a lapot. Különben esütörtökön ismét 2 példányt küldtünk b. címére. Az ottani postán tessék reklamálni. Mi pedig az itteni postán fogunk jelentést tenni.

Névy Zoltán dr. **Bárvárh Gyula**
főszerkesztő. felelős szerkesztő.
Kozáry Ede
laptulajdonos és kiadó.

718/1900 sz.
vh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbíró 1900. V. 38/7. számú végzése következtében Dr. Zoltán Géza budapesti lakos ügyvéd által képviselt Schaleher és Richter budapesti cég javára Skorbf Adolf szigetvári lakos ellen 229 K 76 f s jár. erejéig 1900. évi február hó 19. napján foganatosított kielégítési végrehajtás után felül és lefoglalt és 560 kor. becsült bolti állványok pult pénzszekrény 1 álló tükörből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró 1900. V. 38/7. számú végzése folytán 229 K 76 f tökekövetelés annak és pedig 82 K 32 f után 1899 évi július hó 1. napjától járó 5 % kamatai és eddig összesen 44 K 40 fillérben bíróság már megállapított költség erejéig **alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközésére 1900 évi november hó 28 napjának d. e. 9 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is lefelülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi október hó 29-én.

Boncz Lajos, kir. bir. végrehajtó.

719 sz.
/1900. vh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel

közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 153/6. számú végzése következtében Dr. Zoltán Géza budapesti lakos ügyvéd által képviselt Schaleher és Richter budapesti cég javára Skorob Adolf szigetvári lakos ellen 35 K 50 f 168 K 39 f s jár. erejéig 1900 évi május hó 31-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1000 K becsült bolti átványok pult pénzeszekrény 1 álló tükör 1 divány és egy fotelből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak)

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak V. 153/6. sz. végzése folytán 35 K 50 f 168 K 39 f tőkekövetelés, annak és pedig 35 K 50 f 1899 febr. 7-től 168 K 39 f után 1900 évi február hó 16. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 54 K 64 fillérben bíróság már megállapított költség erejéig **alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlésére 1900. évi november hó 23 napjának dél előtt 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108.§§ értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adani. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi október hó 29-én.

Bonc Lajos, kir. bir. végrehajtó.

851 sz.
1900. vh.

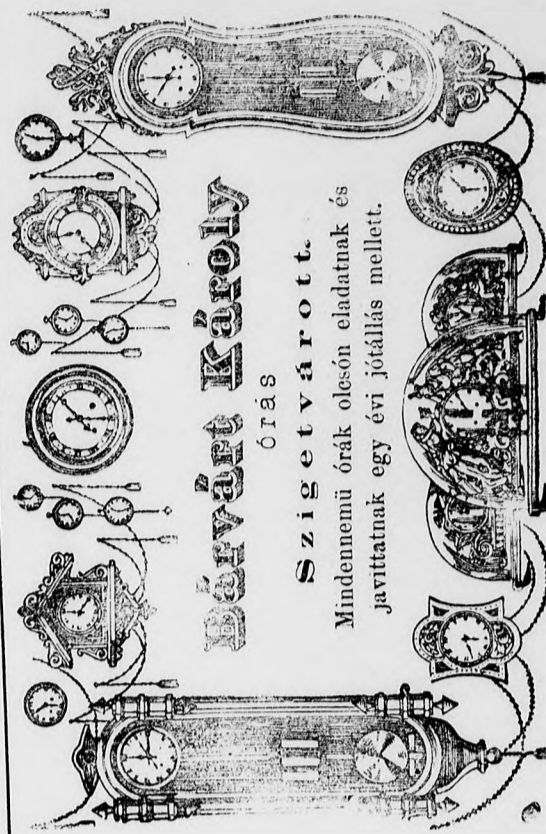
Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 1900 V. 205/4. számú végzése következtében Szabó Sándor szigetvári lakos ügyvéd által képviselt Délsomogyi takarékpénztár javára Nagy József és Torma József poklosi lakos ellen 150 K 200 K s jár erejéig 1900 évi május hó 1-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1390 K becsült. 1) Nagy Józsefnél vetőgép, kapáló eke, szántó eke, 1 göbe és egyebek, 2) Torma Józsefnél 2 drb. ló 1 göbe és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 1900. V. 205/4. számú végzése folytán 150 K 200 K tőkekövetelés, annak és pedig 150 K után március 12-től 200 K után 1900 évi február hó 28 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 114 K 07 f bíróság már megállapított költség erejéig **alperesek lakásán Poklósiban leendő eszközlésre 1900. évi nov. hó 22 napjának d. u. 4 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adani. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árve-

rés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1900. évi október hó 27-én.
Bonc Lajos, kir. bir. végrehajtó.

A szigetvári-kaposvári vasuton

közlekedő személyvonatok
menetjegy árai:

(A szigetvári állomástól számítva.)

Szám	Állomások	Osztály	K f	
			I	II
1.) Szomsz. forg.	Mozsgó Csertő	I	60	
		II	30	
		III	20	
2.) Szomsz. forg.	Szt.-László Szulimán	I	80	
		II	44	
		III	30	
3.) Szomsz. forg.	Almamelék	I	1	60
		II		60
		III		40
1.) Táv. forg.	Antalszálás Terecsény puszta	I	1	50
		II		1
		III		60
2.) Táv. forg.	Böszénfa Gálosfa Gyarmat-Hajmás Szt.-Balázs	I	3	
		II	2	
		III	1	20
3.) Táv. forg.	Sántos Kaposvár	I	4	50
		II	3	
		III	1	80
Katona-jegy				80

Szigetvár — kaposvári h. é. vasut.

A magy. kir. államvasutak kezelése alatt.

MENETREND.

Érvényes a Szigetvár-kaposvári h. é. vasut megnyitása napjától.

Vegyes-vonat		Állomások	Vegyes-vonat	
9712	9714		9712	9714
I., II és III osztály			I., II és III osztály	
8 ³⁰	7 ¹⁵	ind. Budapest — — — — — ér.	1 ²⁵	8 ³⁵
12 ¹⁹	7 ⁰⁷	" Zágráb — — — — — "	1 ³³	8 ⁴⁵
.	.	" Fonyód fürdőtelep — — — "	.	5 ⁵⁵
.	.	ind. Mocsolád — — — — — ér.	.	4 ⁵²
4 ²⁰	1 ⁴⁵	ind. KAPOSVÁR — — — — — ér.	8 ²¹	2 ⁴⁹
x4 ⁴²	x2 ⁰⁸	↙ Sántos 10. sz. ör. — — — ↗	x7 ⁵⁸	x2 ²⁶
4 ⁵²	2 ²³	↙ Szt.-Balázs — — — — — ↗	7 ⁵¹	2 ¹⁸
5 ⁰⁷	2 ³⁹	↙ Gyarmat-Hajmás — — — — ↗	7 ³⁶	2 ⁰⁰
5 ³⁰	3 ¹²	↙ Gálosfa — — — — — ↗	7 ²³	1 ⁴⁶
5 ⁴⁰	3 ²³	↙ Böszénfa — — — — — ↗	7 ⁰⁵	1 ¹⁸
x5 ⁵⁷	x3 ⁴¹	↙ Antalszálás 6. sz ör. — — ↗	x6 ⁴⁸	x1 ⁰¹
6 ⁰⁴	3 ⁴⁹	↙ Terecsény puszta — — — — ↗	6 ⁴³	1 ²⁵
6 ³¹	4 ²⁶	↙ Almamelék — — — — — ↗	6 ²²	1 ²⁴
6 ⁴⁸	4 ⁴⁶	↙ Szt.-László — — — — — ↗	5 ⁵⁶	1 ⁵⁸
x6 ⁵⁵	x4 ⁵⁴	↙ Szulimán 3. sz. ör. — — — ↗	x5 ⁴⁷	x1 ⁴⁶
7 ⁰³	5 ⁰⁷	↙ Mozsgó-Szulimán — — — — ↗	5 ⁴²	1 ⁴⁰
7 ¹⁵	5 ¹⁹	↙ Csertő — — — — — ↗	5 ³⁰	1 ²⁵
7 ²⁸	5 ³²	érk. SZIGETVÁR — — — — — ind.	5 ¹⁵	1 ¹⁰
10 ⁵⁴	9 ⁰⁰	érk. Barcs — — — — — ind.	.	7 ²⁸
8 ⁴²	7 ⁰⁷	" B.-Szt.-Lőrincz — — — — "	.	9 ¹²
1 ²⁵	.	" Budapest — — — — — "	.	.
9 ⁴²	7 ⁵¹	érk. Pécs — — — — — "	.	8 ²⁸

Megjegyzések.

1. Az állomások nevei mellett balról álló időadatok felülről lefelé, a jobbról állók aluról felfelé olvasandók
2. Az indulás és érkezési idők közép-európai időre vonatkoznak.
3. Az éjjeli idő, esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁹ perczig, a perczeket jelző számjegyeknek aláhúzásával van ki-tüntetve.
4. A csatlakozó vonatok kisebb betűkkel vannak nyomtatva; a gyorsvonatok által közvetített csatlako-zások időadataiban az órák vastagabb számjegyekkel vannak nyomtatva.
5. x = Feltételes megállás.

Budapest, 1900. október hóban.

Az igazgatóság

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DÉLSOMOGY“ kiadóhiuátala
SZIGETVÁR, Zrínyi-tér 46. sz.

Készítetnek Névjegyek, Eljegyzési kártyák, Meghívók, Körlevelek, hivatalos nyomtatványok, gyászjelentések, valamint mindennemű könyvkötői munkák díszes kivitelben jutányos áron.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Adókönyvecskék, nagyraktár irodai kereskedelmi, vonalzott, színes selyem és itató papirokból dúz választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban, doboz levélpapirokban a legujabb minták,

Imakönyvek, Emlékkönyvek, Képeskönyvek Kereskedelmi beiró könyvek iskolai tankönyvek és iskola szerek, kitünő író másoló és színes tenták bélyegző festék oldott ragasztó mézga, bélyegző párnák (Durabel) ténta, itató készülékek.

**Nagyraktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 4 fillértől 40 fillérig.**

saját kiadásu, **Szigetvár látképe Turbék** drb. 10 fil.

M. kir. Dohány, szivar,

Bélyeg váltó vasuti fuvarlevél és játékkártya eladás.

Raktáron: Haj, ruha bajusz és fogkefék, fogporok valódi angol és Söllingeri zsebkések és ollók, kitünő pipere szappanok, valódi francia illatszer, különféle fésűk, dohánytartók börből, Visitier Toilet zsebtükrök és különféle pénztárcák, inggomb garnitúrák, órazsinorok és láncok, hőmérők szemüvegek stb. stb. finom minőségben jutányos áron.

Tajték pipák szivar, és szivarkaszipkák

Selmeczi pipák és különféle száarak

Nagyraktár-Szivarka hüvelyekből.